

АНГЕЛ ПОПОВ
ХАЙДУШКА БАЛАДА

chitanka.info

Свърши боят. Вече нощ е.
Стене в тъмното дъжда.
Изпод ризата ми още
блика кървава вода.

Няма пукот. Няма писък.
Някъде бучи река.
Стиска шепи мокър пясък
вледенената ръка.

Падат капки. Тежко падат.
Мойта кръв ли е това?
Край бълбукащата вада
зъзне есенна трева.

Спря да капе. Проясни се.
Месецът огря дола.
Борът мълком наклони се
и опи ме със смола.

Сън сънувах. Някой вика.
Вие глутница в нощта.
И от раната заблика
непресъхнала кръвта.

Ах, Родино! Майко мила!
Гроб си нямам, нито кръст.
Одър черен ми застила
овдовялата ти пръст.

Есен днес е. Утре — зима.
И кръвта ще изтече.
Ще обагри ли килима
щом южнякът затъче?

*Месец скри се. Стана тихо.
Рукна в тъмното дъжда.
Звънна с него като ехо
капка кървава вода.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.